ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Ιουλίου 2011

για το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων της Φινλανδίας για το 2011 και για έκδοση γνώμης του Συμβουλίου σχετικά με το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας της Φινλανδίας για την περίοδο 2011-2014

(2011/C 216/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως τα άρθρα 121 παράγραφος 2 και 148 παράγραφος 4,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών [1] και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 3,

Έχοντας υπόψη τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής Απασχόλησης,

Αφού ζήτησε τη γνώμη της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στις 26 Μαρτίου 2010, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε με την πρόταση της Επιτροπής για τη δρομολόγηση της στρατηγικής για την Ευρώπη 2020, μιας νέας στρατηγικής για την ανάπτυξη και την απασχόληση, η οποία, βασιζόμενη στον μεγαλύτερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών, θα εστιαστεί σε νευραλγικούς τομείς στους οποίους απαιτείται δράση ώστε να ενισχυθεί το δυναμικό βιώσιμης ανάπτυξης και ανταγωνιστικότητας της Ευρώπης.

(2) Στις 13 Ιουλίου 2010, το Συμβούλιο εξέδωσε σύσταση σχετικά με τους γενικούς προσανατολισμούς της οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών και της Ένωσης (2010 έως 2014) και, στις 21 Οκτωβρίου 2010, το Συμβούλιο εξέδωσε απόφαση σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές των πολιτικών απασχόλησης των κρατών μελών [2], οι οποίες από κοινού αποτελούν τις «ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές». Τα κράτη μέλη καλούνταν να λαμβάνουν τις ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές υπόψη στις εθνικές οικονομικές πολιτικές και πολιτικές απασχόλησης.

(3) Στις 12 Ιανουαρίου 2011 η Επιτροπή εξέδωσε την πρώτη Ετήσια Επισκόπηση Ανάπτυξης, η οποία σηματοδοτεί την έναρξη ενός νέου κύκλου οικονομικής διακυβέρνησης στην ΕΕ και του πρώτου Ευρωπαϊκού Εξαμήνου εκ των προτέρων και ολοκληρωμένου συντονισμού πολιτικής, το οποίο εντάσσεται στη στρατηγική Ευρώπη 2020.

(4) Στις 25 Μαρτίου 2011, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προσυπέγραψε τις προτεραιότητες για τη δημοσιονομική εξυγίανση και τη διαρθρωτική μεταρρύθμιση (σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου και της 7ης Μαρτίου 2011 και κατόπιν της Ετήσιας Επισκόπησης της Ανάπτυξης που εκπόνησε η Επιτροπή). Τόνισε ότι πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην αποκατάσταση υγιών προϋπολογισμών και στη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών, στη μείωση της ανεργίας μέσω μεταρρυθμίσεων της αγοράς εργασίας και στην καταβολή νέων προσπαθειών για την ενίσχυση της οικονομικής μεγέθυνσης. Ζήτησε από τα κράτη μέλη να ενσωματώσουν αυτές τις προτεραιότητες σε συγκεκριμένα μέτρα που θα ενταχθούν στα αντίστοιχά τους προγράμματα σταθερότητας ή σύγκλισης και στα εθνικά τους προγράμματα μεταρρυθμίσεων.

(5) Στις 25 Μαρτίου 2011, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε επίσης τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο Σύμφωνο για το Ευρώ + να υποβάλουν εγκαίρως τις δεσμεύσεις τους, προκειμένου να περιληφθούν στα αντίστοιχά τους προγράμματα σταθερότητας ή σύγκλισης και στα εθνικά τους προγράμματα μεταρρυθμίσεων.

(6) Στις 6 Απριλίου 2011, η Φινλανδία υπέβαλε το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας για το 2011 που κάλυπτε το χρονικό διάστημα 2011-2014 και το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων για το 2011. Για να ληφθεί υπόψη η αλληλεξάρτησή τους, τα δύο προγράμματα αξιολογήθηκαν ταυτόχρονα.

(7) Στο ναδίρ της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, η Φινλανδία σημείωσε μια άκρως απότομη μείωση του ΑΕΠ, δεδομένου ότι παραδοσιακά η οικονομία της εξαρτάται από τις εξαγωγικές επιδόσεις της βιομηχανίας της χώρας. Το 2009 το ΑΕΠ μειώθηκε κατά 8,2 % λόγω της εξαιρετικά απότομης πτώσης των εξαγωγών (μείωση κατά 20 %), προκαλώντας έλλειψη εμπιστοσύνης και αντίστοιχο αρνητικό αντίκτυπο στις επενδύσεις. Ο δείκτης ανεργίας αυξήθηκε κατά 2 περίπου ποσοστιαίες μονάδες, από 6,4 % του εργατικού δυναμικού το 2008 σε 8,3 % το 2010. Η οικονομική ανάκαμψη ήταν έντονη και το ΑΕΠ αυξήθηκε κατά 3,1 % το 2010, υποστηριζόμενο τόσο από την εγχώρια ζήτηση όσο και την ανάκαμψη των εξαγωγών. Μετά από σύντομη ύφεση το 2009, οι τιμές ακίνητης περιουσίας και ο όγκος της κατασκευής κατοικιών επανήλθαν ταχέως και μάλιστα σε ανώτερα επίπεδα σε σχέση με την περίοδο πριν από την κρίση, προκαλώντας και κάποιες ανησυχίες για την υπέρμετρη αύξηση της αγοράς ακινήτων. Η Φινλανδία ανεδύθη από την οικονομική κρίση με ένα γενικό δημόσιο έλλειμμα της τάξης του 2,5 % του ΑΕΠ το 2010 και δημόσιο χρέος 48,5 % του ΑΕΠ.

[1] ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1.

[2] Διατηρούνται για το 2011 με την απόφαση 2011/308/ΕΕ του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2011, για τις κατευθυντήριες γραμμές των πολιτικών απασχόλησης των κρατών μελών (ΕΕ L 138, 26.5.2011, σ. 56).

(8) Βασιζόμενο στην αξιολόγηση του επικαιροποιημένου προγράμματος σταθερότητας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97, το Συμβούλιο είναι της γνώμης ότι το μακροοικονομικό σενάριο στο οποίο στηρίζονται οι προβλέψεις του προγράμματος σταθερότητας είναι ρεαλιστικό για την περίοδο 2011-2012, αλλά ελαφρά ευνοϊκότερο για τη μετέπειτα περίοδο. Για την περίοδο 2011-2012, το μακροοικονομικό σενάριο συμβαδίζει με τις εαρινές προβλέψεις των υπηρεσιών της Επιτροπής. Για την περίοδο 2013-2015, το πρόγραμμα σταθερότητας προβλέπει ανάπτυξη περίπου 2 % του ΑΕΠ, δηλαδή ελαφρά μεγαλύτερη από την εκτίμηση της δυνητικής ανάπτυξης του 1,5 %, και συνεπώς μπορεί να εγκυμονεί κάποιους κινδύνους δυσμενούς εξέλιξης. Στόχος της δημοσιονομικής στρατηγικής είναι να μειωθεί το έλλειμμα στο 0,9 % του ΑΕΠ για το 2011 και στο 0,7 % για το 2012, αντικατοπτρίζοντας την κυκλική βελτίωση της οικονομίας και το αποτέλεσμα ορισμένων μέτρων εξυγίανσης που είχαν ληφθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση. Εντούτοις, το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας δεν προβλέπει περαιτέρω δημοσιονομική εξυγίανση μετά την περίοδο 2013-2015. Οι κίνδυνοι που περιβάλλουν τους δημοσιονομικούς στόχους φαίνεται ότι είναι ισορροπημένοι. Ο σημαντικότερος παράγοντας κινδύνου προέρχεται από το παγκόσμιο μακροοικονομικό περιβάλλον, που παραδοσιακά έχει εντονότερο αντίκτυπο στη φινλανδική οικονομία η οποία εξαρτάται από τις εξαγωγές.

(9) Η πρόσφατη επικαιροποίηση του προγράμματος σταθερότητας δεν περιλαμβάνει μεσοπρόθεσμα χρήση των βελτιωμένων προβλέψεων στις οικονομικές προϋποθέσεις για εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών. Ενώ ο μεσοπρόθεσμος δημοσιονομικός στόχος (ΜΔΣ), ο οποίος έχει τεθεί από τη φινλανδική κυβέρνηση, για διαρθρωτικό πλεόνασμα ύψους 0,5 % του ΑΕΠ, αναμένεται ότι θα επιτευχθεί το 2011, για τα επόμενα έτη το διαρθρωτικό ισοζύγιο αναμένεται ότι δεν θα επιτύχει τον προκαθορισμένο στόχο.

(10) Σύμφωνα με την τελευταία εκτίμηση της Επιτροπής, οι κίνδυνοι σχετικά με τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών φαίνονται ότι είναι μέτριοι. Αν και μία από τις προτεραιότητες διαδοχικών κυβερνήσεων της Φινλανδίας είναι η λήψη μέτρων για να αντιμετωπιστεί ο αντίκτυπος της δημογραφικής γήρανσης, η χώρα αντιμετωπίζει ισχυρή και άμεση δημογραφική μεταβολή και υφίσταται ακόμα εμφανές κενό ως προς τη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών. Η πρόκληση αυτή έχει επιπτώσεις σε πολλούς τομείς πολιτικής. Η γήρανση του πληθυσμού θα οδηγήσει στη σημαντική αύξηση της ζήτησης υπηρεσιών που συνδέονται με το γήρας, οι οποίες, στη Φινλανδία παρέχονται, κατά κύριο λόγο, από την τοπική αυτοδιοίκηση. Από διάφορες μελέτες έχει προκύψει ότι, κατά τα τελευταία έτη, η βελτίωση της παραγωγικότητας στις δημόσιες υπηρεσίες ήταν πενιχρή. Οι φινλανδικές αρχές έχουν ήδη θέσει σε εφαρμογή διάφορα μεταρρυθμιστικά μέτρα για την αναδιάρθρωση των δημόσιων υπηρεσιών και την τόνωση της παραγωγικότητας, τόσο στο κεντρικό όσο και στο τοπικό επίπεδο. Οι σχετικά μεγάλες επενδύσεις στις τεχνολογίες της πληροφορίας στον δημόσιο τομέα δεν έχουν αποφέρει ακόμη εμφανή αποτελέσματα στη βελτίωση της παραγωγικότητας, γεγονός που σημαίνει ότι χρειάζονται διαρθρωτικές και διοικητικές αλλαγές που θα συνοδεύσουν τις επενδύσεις. Γενικά, υπάρχουν ακόμη περιθώρια για πρόσθετα μέτρα ώστε να επιτευχθούν κέρδη στην παραγωγικότητα και εξοικονόμηση κόστους στην παροχή δημόσιων υπηρεσιών.

(11) Η σημερινή αύξηση της μακρόχρονης ανεργίας προκαλεί ανησυχία. Μεταξύ 2005 και 2008, η μακρόχρονη ανεργία είχε μειωθεί σημαντικά· άρχισε όμως πάλι να αυξάνεται το 2009. Στο τέλος Μαρτίου του 2011, ο αριθμός των επί μακρόν ανέργων έφθανε τους 57 400, δηλαδή αύξηση κατά 12 400 έναντι του προηγούμενου έτους. Πολλοί από τους επί μακρόν άνεργους ευρίσκονται σήμερα στην ομάδα ηλικίας 55-64 ετών. Λόγω των μοντέλων συνταξιοδότησης, η μεγαλύτερη αύξηση ανεργίας θα σημειωθεί στην ομάδα ηλικίας 45-54 ετών. Αν και ο δείκτης μακρόχρονης ανεργίας στη Φινλανδία ευρίσκεται κάτω από τον μέσο όρο της ΕΕ, το θέμα πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα της εξασφάλισης εργατικού δυναμικού στο μέλλον καθώς και υπό το πρίσμα της κοινωνικής ένταξης. Η πείρα έχει καταδείξει ότι η μακρόχρονη ανεργία, μεταξύ άλλων, αυξάνει τον κίνδυνο της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Παρά το γεγονός ότι οι φινλανδικές αρχές αναγνωρίζουν ότι η μακρόχρονη ανεργία αποτελεί επείγον ζήτημα, μέχρι στιγμής δεν έχει σχεδιαστεί καμία ολοκληρωμένη στρατηγική προς καταπολέμησή της. Κατά τη διάρκεια της κρίσης, η Φινλανδία προεξέτεινε αποτελεσματικά τα μέτρα της ενεργούς πολιτικής της αγοράς εργασίας της (ΕΠΑΕ) για να καταπολεμήσει την ανεργία των νέων. Αν και αυτό συνέβαλε στη μείωση της ανεργίας των νέων κατά την περίοδο 2010-2011, αυτή παραμένει πάνω από το μέσο όρο της ΕΕ, και ίσως να χρειαστεί η λήψη νέων μέτρων. Κατά τον ίδιο τρόπο, η ενίσχυση και η καλύτερη στοχοθέτηση των μέτρων της ΕΠΑΕ θα συνέβαλε στην αναστροφή της αρνητικής τάσης που σημειώνει η μακρόχρονη ανεργία.

(12) Ενόψει δημογραφικών αλλαγών, ο μεγαλύτερος δείκτης απασχόλησης εργαζόμενων μεγαλύτερης ηλικίας είναι σημαντικός για τα δημόσια οικονομικά και καθοριστικός προκειμένου για την κάλυψη της προσφοράς εργατικού δυναμικού στο μέλλον. Το συνταξιοδοτικό σύστημα της Φινλανδίας έτυχε μεταρρύθμισης το 2005 και το 2009 οι συνταξιοδοτικές παροχές εξαρτήθηκαν από συντελεστή προσδόκιμου ζωής. Εντούτοις, η νόμιμη ηλικία συνταξιοδότησης δεν συνδέεται επί του παρόντος με το προσδόκιμο ζωής. Δεδομένης της συνεχούς αύξησης του προσδόκιμου ζωής, μια τέτοια εξάρτηση θα συνέβαλε όχι μόνο στην προσφορά εργασίας αλλά και στην εξασφάλιση επαρκών συντάξεων. Κατά τα τελευταία έτη μειώθηκαν τα προγράμματα πρόωρης συνταξιοδότησης, αλλά υπάρχει ακόμα περιθώριο για περαιτέρω μέτρα που θα τονώσουν τα κίνητρα απασχόλησης των μεγαλύτερης ηλικίας εργαζόμενων. Για παράδειγμα, το επίδομα ανεργίας για τους μεγαλύτερης ηλικίας εργαζόμενους λειτουργεί σε μεγάλο βαθμό κατά τον ίδιο τρόπο όπως η καταργηθείσα σύνταξη ανεργίας. Παρά τις βελτιώσεις που σημειώθηκαν κατά την τελευταία δεκαετία, ο δείκτης απασχόλησης ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας και η ηλικία πραγματικής εξόδου από την εργασία είναι πολύ χαμηλός. Η αναπηρία είναι πολύ συχνά η αιτία πρόωρης συνταξιοδότησης. Η αύξηση της ηλικίας πραγματικής εξόδου από την εργασία απαιτεί μέτρα που θα λαμβάνουν υπόψη την ποιότητα του εργασιακού βίου, και μεταξύ άλλων την ευημερία και υγεία των εργαζομένων. Αυτό έχει σημασία, ειδικότερα υπό το πρίσμα του μεγάλου αριθμού ατόμων με αναπηρικές συντάξεις. Από το 2009, η Φινλανδία έχει δαπανήσει περίπου 21 εκατομμύρια EUR σε έργα για την βελτίωση του εργασιακού περιβάλλοντος. Ο αντίκτυπος αυτών των πρωτοβουλιών χρήζει εκτίμησης. Η συμμετοχή στη διά βίου μάθηση ήταν ανέκαθεν πολύ μεγάλη στη Φινλανδία και θα συνεχίσει να παραμένει στα ίδια υψηλά επίπεδα λόγω των απαιτήσεων για νέες ειδικότητες που ανακύπτουν καθώς και λόγω των δημογραφικών αλλαγών.

(13) Ο μεγαλύτερος ανταγωνισμός, ιδίως στον τομέα της παροχής υπηρεσιών, έχει αποκτήσει ιδιαίτερη σημασία για την τόνωση της παραγωγικότητας και την ενδυνάμωση της δυνητικής οικονομικής ανάπτυξης. Η απομακρυσμένη θέση της Φινλανδίας και η χαμηλή πυκνότητα του πληθυσμού της αποδυναμώνουν τον επιχειρηματικό ανταγωνισμό, και έχουν συνέπεια τον σχετικά χαμηλό ρυθμό ανάπτυξης της ανταγωνιστικότητας στους τομείς μη εμπορευσίμων. Οι υφιστάμενες επιχειρησιακές δομές παρουσιάζουν μερικές φορές ιδιαίτερα υψηλό βαθμό συγκέντρωσης, ιδίως στη βιομηχανία τροφίμων ή στο χονδρικό ή λιανικό εμπόριο. Αυτό μπορεί να έχει συμβάλει στο σχετικά υψηλό επίπεδο των τιμών καταναλωτικών αγαθών, αν και οι μακρές αποστάσεις των μεταφορών μπορεί, και αυτές, να παίζουν κάποιο ρόλο. Οι λιανικές τιμές ευρίσκονται μεταξύ των υψηλοτέρων στην ΕΕ. Ο ανταγωνισμός στο λιανικό εμπόριο εξακολουθεί να εμποδίζεται εν μέρει από κανονιστικές ρυθμίσεις, παρά τη σχετική πρόσφατη χαλάρωση, και από φραγμούς στις ξένες και εγχώριες επιχειρήσεις που εισέρχονται στην αγορά και εξέρχονται από αυτή.

(14) Στο πρόγραμμα σταθερότητας και στο εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων της Φινλανδίας δεν καθορίζονται ρητά ειδικές δεσμεύσεις στο πλαίσιο του Συμφώνου για το Ευρώ +, αλλά αναμένεται ότι θα υποβληθούν αμέσως μόλις σχηματιστεί η νέα κυβέρνηση.

(15) Η Επιτροπή έχει αξιολογήσει το πρόγραμμα σταθερότητας και το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο τη σημασία τους για μια διατηρήσιμη δημοσιονομική και κοινωνικοοικονομική πολιτική στη Φινλανδία αλλά και την εκ μέρους τους τήρηση των ενωσιακών κανόνων και κατευθύνσεων, δεδομένης της ανάγκης ενδυνάμωσης της όλης οικονομικής διακυβέρνησης της ΕΕ. Θεωρεί ότι μεσοπρόθεσμα θα πρέπει να οριστούν μέτρα εξυγίανσης και ότι θα χρειαστεί περαιτέρω δράση για να βελτιωθεί η διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών, συμπεριλαμβανομένης και της ώθησης της παραγωγικότητας του δημόσιου τομέα. Θα πρέπει επίσης να ληφθούν περαιτέρω μέτρα ώστε αφενός να αυξηθούν τα κίνητρα εργασίας και η ηλικία πραγματικής εξόδου από την αγορά εργασίας, και αφετέρου να ενδυναμωθεί η παραγωγικότητα και ο ανταγωνισμός στις αγορές του τομέα της παροχής υπηρεσιών.

(16) Βάσει της αξιολόγησης αυτής και λαμβάνοντας υπόψη τη σύσταση του Συμβουλίου δυνάμει του άρθρου 126 παράγραφος 7 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 2ας Ιουνίου 2010, το Συμβούλιο εξέτασε την επικαιροποίηση για το 2011 του προγράμματος σταθερότητας της Φινλανδίας και η γνώμη του [1] αντικατοπτρίζεται ειδικότερα στις συστάσεις του αριθ. (1) και (2) κατωτέρω. Λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης Μαρτίου 2011, το Συμβούλιο εξέτασε το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων της Φινλανδίας,

ΣΥΝΙΣΤΑ να αναλάβει η Φινλανδία δράση κατά την περίοδο 2011-2012 ώστε:

1. Να συνεχιστεί η δημοσιονομική εξυγίανση κάνοντας χρήση τυχόν απροσδόκητων εσόδων για να μειωθεί το έλλειμμα και παράλληλα λαμβάνοντας πρόσθετα μέτρα για να διατηρήσει τη δημοσιονομική θέση πάνω από τον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο, ιδίως μέσω της συμμόρφωσης προς τον δείκτη αναφοράς των μεσοπρόθεσμων δαπανών.

2. Να λάβει περαιτέρω μέτρα ώστε να επιτευχθεί αύξηση της παραγωγικότητας και μείωση του κόστους ως προς την παροχή δημόσιων υπηρεσιών, περιλαμβανόμενων και διαρθρωτικών αλλαγών, για να υπάρξει απόκριση στις προκλήσεις που απορρέουν από τη γήρανση του πληθυσμού.

3. Να στοχοθετήσει καλύτερα τα μέτρα υπέρ της ενεργού αγοράς εργασίας προς τους επί μακρόν άνεργους και τους νέους.

4. Να λάβει μέτρα ώστε να βελτιωθεί η δυνατότητα πρόσληψης μεγαλύτερης ηλικίας ατόμων και η συμμετοχή τους στη δια βίου μάθηση. Να λάβει περαιτέρω μέτρα, σε συνεννόηση με τους κοινωνικούς εταίρους και σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές, ώστε να ενθαρρυνθούν ιο εργαζόμενοι μεγαλύτερης ηλικίας να παραμείνουν στην αγορά εργασίας, μέσω μέτρων για τη μείωση της προώρης εξόδου και την αύξηση της ηλικίας πραγματικής συνταξιοδότησης. Εν όψει του ήδη υπάρχοντος συστήματος που συνδέει τις συνταξιοδοτικές παροχές με το προσδόκιμο ζωής, να εξετάσει το ενδεχόμενο συνδέσμου μεταξύ της νόμιμης ηλικίας συνταξιοδότησης και του προσδόκιμου ζωής.

5. Να λάβει περαιτέρω μέτρα ώστε να προωθηθεί ο τομέας της παροχής υπηρεσιών με νέο σχεδιασμό του ρυθμιστικού πλαισίου και με άρση των περιορισμών για να διευκολυνθεί η είσοδος στις αγορές του τομέα παροχής υπηρεσιών, ιδίως στον τομέα λιανικού εμπορίου.

Βρυξέλλες, 12 Ιουλίου 2011.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. VINCENT-ROSTOWSKI

[1] Προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97.